

Jaarverslag 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
Publiekscijfers	6
Tentoonstellingen en activiteiten	7
Educatie	14
Collectie	15
Organisatie	18

Voorwoord

Het jaar 2025 stond voor Museum Spakenburg in het teken van continuering, bouw en realisatie. Het is mooi om zaken die goed gaan en waardevol zijn te behouden en voort te zetten. Daar zijn we in Bunschoten-Spakenburg sterk in, denk daarbij aan alle mooie tradities die het dorp rijk is. Ook in het museum was in 2025 veel continuïteit. Zo ontvingen we met veel plezier onze bezoekers, kwamen schoolgroepen op bezoek voor het succesvolle project 'Aaltje en Bort, jong in 1910', vond in januari-februari de grote schoonmaak plaats, draaide de horeca op volle toeren tijdens de zomerse evenementen.

De grote schoonmaak in Museum Spakenburg

Maar enkel continuering leidt tot stilstand. Daarom is het tevens belangrijk om te kijken wat voor nieuwe projecten we kunnen starten, waarmee we het museum nog aantrekkelijker maken. In 2025 leidde dit letterlijk tot bouw en realisatie.

Als eerste werd in het botterzaaltje van het museum een vleugel van een Middeleeuwse visfuik geplaatst. Een hele operatie, gerealiseerd in nauwe samenwerking met de Gemeente Bunschoten. De fuik was al in 2014 opgegraven in het centrum van Spakenburg en bevond zich in een verrijdbare kist in het gemeentehuis. Het object was zo groot dat het onmogelijk door een deur kon, dus plaatsing was een hele uitdaging. Door overleg met verschillende mensen van de gemeente en gezamenlijke financiële bijdrage is het uiteindelijk gelukt de fuik een definitieve plek te geven in het museum en wel in de vloer van de ruimte die gaat over de visserij en de situatie na de afsluiting van de Zuiderzee. Thematisch een zeer geschikte plek. Zo kunnen wij nu ook laten zien dat de eerste bewoners van Spakenburg al leefden van de visserij.

Dit project, dat letterlijk heel wat voeten in de aarde had gaf aanzet tot een mooie tentoonstelling over archeologie, waar wij in de randprogrammering voortborduurden op dit thema. Zo organiseerden wij een cultureel café over dit onderwerp, ontvingen wij diverse schoolgroepen met medewerking van het Centrum voor Archeologie uit Amersfoort en had het kidsfestival in de herfstvakantie ook een archeologisch tintje.

Het tweede bouwproject is onderdeel van de vernieuwing van het buitenterrein. Onder de projecttitel 'Ontdek, beleef, verwonder..... ook buiten' werd een subsidieaanvraag ingediend bij de Provincie Utrecht, het K.F. Heinfonds en de Rabobank en ook werd een legaat geormerkt voor dit

doel. Na toekenning van de subsidie, waar wij erg blij mee waren, werd medio 2025 gestart met de bouw van een overkapping voor de landbouwwerktuigen. Een grote klus die grotendeels gerealiseerd is door ons vrijwillige onderhoudsteam. Een hele prestatie!

Het project is nog niet af en zal in 2026 verder gestalte krijgen met beschildering van de silo door kunstenaar (en vrijwilliger) Jan Zwaan en plaatsing van nieuwe tekstborden rond het thema 'Varen en vissen' en 'Melken en hooien'. Daarnaast worden ook speciale activiteiten voor kinderen geïntroduceerd zodat een bezoek voor hen ook aantrekkelijker gaat worden. Het uiteindelijke doel van deze vernieuwingsslag is dat het buitenterrein een volwaardig onderdeel gaat worden van ons museum zodat er ook buiten echt een verhaal kan worden verteld.

Bouw van de overkapping; in 2026 wordt de vernieuwing van het buitenterrein afgerond

Achter de schermen is afgelopen jaar ook gewerkt aan andere 'bouwactiviteiten' dan hierboven vermeld. Zo leverde het museum input voor de nieuwe cultuurnota van de gemeente en werd met het bestuur nagedacht over manieren om toch de lang gekoesterde wens tot uitbreiding in de museumsteeg te realiseren. Hoewel de resultaten van deze inspanningen nog niet zichtbaar zijn hopen we wel dat het een steentje zal bijdragen om stappen te zetten en naast continuering onze ambities te verwezenlijken. We hopen daar in het volgende jaarverslag meer over te kunnen vertellen.

Dit was slechts een greep van de gebeurtenissen. De beschrijving op de volgende pagina's biedt een overzicht en verdieping van onze activiteiten in het afgelopen jaar. Via deze weg dank aan iedereen die hieraan een bijdrage heeft geleverd.

Publiekscijfers

Museum Spakenburg ontving in 2025 12.046. Dit is een fractie minder dan in 2024 toen we 12.212 bezoekers mochten verwelkomen.

De verwachting was dat in 2025 de groepen 3 en 4 van de plaatselijke basisscholen zouden komen in het kader van een klederdrachtproject van Kunst Centraal. In verband met het drukke agenda's van de scholen lukte dit niet en is het project verplaatst naar 2026.

Desondanks hebben we toch nog 18 basisschoolgroepen mogen ontvangen en 10 groepen van het voortgezet onderwijs.

Het beeld is qua percentages vrijwel gelijk aan het jaar ervoor. Helaas heeft de herstart van Samen Spakenburg (nog) geen invloed op onze bezoekerscijfers.

Ook dit jaar hebben wij de inwoners van de gemeente Bunschoten weer de gelegenheid gegeven om het museum gratis te bezoeken. Dit was tijdens twee avondopenstellingen als onderdeel van een cultureel café en tijdens de Kunstroute/Open Monumentendag op 12 en 13 september. Irene Dijkema exposeerde in het museum café en maakte ter plekke cartoons. Tijdens dit laatste evenement mochten we 505 mensen verwelkomen. De reacties van dorpsgenoten waren zeer positief. Vaak horen wij lovende woorden over de inhoud en presentatie van het museum.

Tentoonstellingen en activiteiten

Vissen naar historie

Peter Dorleijn en de Zuiderzeevervisserij

De in 2024 geopende tentoonstelling 'Vissen naar historie' over Peter Dorleijn en de Zuiderzeevervisserij werd wegens succes verlengd tot 13 september 2025.

Een voor Spakenburg bijzondere tentoonstelling en een ode aan dé botterkenner van Nederland die dankzij zijn onderzoek, tekeningen en collectie ervoor heeft gezorgd dat kennis over deze belangrijke bedrijfstak niet verloren is gegaan.

In de nadagen van de zeilvervisserij op het IJsselmeer -rond 1960- maakte Peter Dorleijn (1937) kennis met wat men nu de Zuiderzeecultuur zou noemen. Hij was liefhebber van zeilen, maar raakte pas echt gefascineerd door de botter toen hij eigenaar werd van de BU 29. De botter was eenvoudig, maar functioneel; honderden jaren van kennis over scheepsbouw en vistechiek hadden in dit type schip sporen achtergelaten.

De BU 29 was echter in zo slechte staat dat Peter afzag van restauratie. Hierdoor kon hij volledig focussen op een ander schip, de MK 63. Hij bracht veel uren door in de haven van Spakenburg en werkte zelfs op de scheepswerf. Uiteraard was hij ook veelvuldig op het water en sprak in diverse havens met (voormalig) vissers. Van alles wat hij hoorde en zag maakte hij notities en prachtige tekeningen wat hem door zijn achtergrond als tekenleraar goed afging.

Bij veel van zijn ontmoetingen vergaarde Dorleijn onderdelen die te maken hadden met de Zuiderzeevervisserij, zoals fuiken, netten, loodtangen en zelfs haardzuiltjes uit het vooronder van een botter. Voor de vissers zelf waren deze objecten waardeloos geworden en mocht hij ze vaak voor niets meenemen.

Peter had door studie en deze collectie steeds meer kennis over de Zuiderzeevervisserij en dit resulteerde in zijn eerste boek 'Geen moed vist ook', de serie 'Van gaand en staand want' en als kroon op zijn werk de 'Bouwgeschiedenis van de botter'. Sindsdien is zijn naam gevestigd en zijn boeken van Peter Dorleijn in iedere maritieme boekenkast te vinden

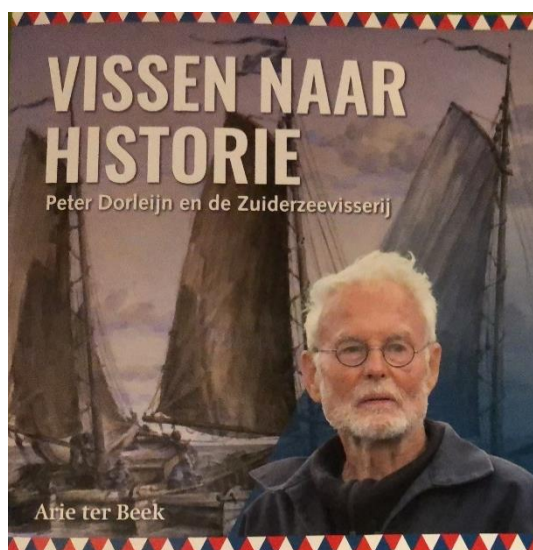

Beeld van de tentoonstelling 'Vissen naar historie' (foto Pieter de Vos)

In de tentoonstelling 'Vissen naar historie' werd de Zuiderzeevervisserij aan de hand van voorwerpen uit de Dorleijn collectie tot leven gebracht. De collectie is sinds 2016 in langdurig bruikleen gegeven aan Museum Spakenburg en het afgelopen jaar is door een enthousiast team van vrijwilligers veel werk verzet om de collectie te registreren, fotograferen en digitaal te ontsluiten.

Ook is er uit deze tentoonstelling een mooie samenwerking voortgekomen met de Historische Vereniging Bunscoote. De Dorleijn collectie omvat een groot aantal netten die door ouderdom regelmatig reparatie behoeven. Het museum heeft deze vaardigheid voor een klein deel zelf in huis, maar, maar dit is natuurlijk nog veel meer aanwezig bij de brei- en boetgroep van de Historische Vereniging. Het leek Museum Spakenburg daarom waardevol om samen te werken. De Historische Vereniging bleek ook enthousiast en gaf toezegging medewerking te verlenen.

Om de samenwerking te bekrachtigen kwam Peter Dorleijn naar op woensdag 23 april naar het museum en inspecteerde samen met de laatste visser van Spakenburg en enthousiast leermeester van de brei- en boetclub, Evert Heijnen een sleepnet uit de Dorleijn collectie. Met deze symbolische stap is de samenwerking op dit gebied van start gegaan.

Inspectie van een sleepnet met Evert Heijnen en Peter Dorleijn

Een ander bijzonder moment in de laatste weken van de tentoonstelling was de presentatie van het boek 'Ik vaar op alle winden. Kroniek van de botter MK63'. Wij waren zeer vereerd dat Peter Dorleijn de presentatie van dit boek in Museum Spakenburg wilde laten plaatsvinden en zo ook de tentoonstelling nog eens extra onder de aandacht bracht.

Geloof, hoop en liefde

Textielkunst door Windkracht 10

Van 14 mei tot 1 september exposeerde textielkunstenaarscollectief 'Windkracht 10' in Museum Spakenburg. De textielkunstenaars, afkomstig uit heel Nederland, lieten zich inspireren door het thema 'Geloof, Hoop en Liefde'. Hun werk werd binnen en buiten geëxposeerd en vormde een verrassend geheel in verbinding met de vaste presentatie van het museum.

De strijd tegen de elementen vormt voor 'Windkracht 10' altijd een terugkerend thema. Eerder exposeerden de kunstenaars op Schouwen-Duiveland, in Leiden, Katwijk en Hardinxveld-Giessendam. De tentoonstellingen vinden grotendeels plaats in de buitenlucht, het werk overgeleverd aan water, zon en wind. Dit past uitstekend bij de thematiek van Museum Spakenburg, waarbij de bezoeker onder andere wordt meegenomen in het verhaal van de vissersbevolking die grotendeels afhankelijk was van de elementen en dagelijks beseften dat de zee zowel gaf als nam.

De deelnemende kunstenaars die hun werk in Museum Spakenburg exposeerden waren: Hannelieke van de Beek, Hanny Couwenhoven, Greet van Duijn, Dirkje van der Horst, Toos Huisman, Cora de Kok, Cherilyn Martin, Willy Schut, Kun Speelman, Marian Genet, Rosa Marie van den Hove en Claire Zandvliet.

'Geloof Hoop en Liefde' stond in deze editie centraal en is geïnspireerd op de presentatie van het museum. Het thema, afkomstig uit een tekst uit de bijbel (1 Korintiërs 13:13) staat voor de essentiële waarden in het leven. De combinatie van kruis, anker en hart zijn zichtbaar maar ook verborgen in de werken van de kunstenaar.

De dames van Windkracht 10 met werk van Kun Spielman (links) en Hanny Oortwijn (rechts)

Een bodem vol vondsten

Archeologie in de Provincie Utrecht

De plaatsing van de Middeleeuwse visfuik in het eerste kwartaal van 2025 vormde de aanzet om in het museum ook eens een tentoonstelling te maken over archeologie. Hiertoe zochten wij contact met regioarcheoloog Milo Verhamme. Ongeveer tegelijkertijd kwam de vraag van de Provincie Utrecht of wij geïnteresseerd waren om te participeren in een reizende tentoonstelling over archeologie in de Provincie Utrecht. Bijzonder dat onze wens samenviel met dit initiatief; samenwerking met de provincie maakte het mogelijk een kwalitatief betere tentoonstelling te realiseren en bovendien bood het ook ruimte om een specifiek deel in te richten over Bunschoten-Spakenburg.

In de provincie Utrecht zit veel 'verleden' in de bodem. Bekende voorbeelden zijn de grafheuvels op de Heuvelrug, de Romeinse limes en de middeleeuwse plaats Dorestad. Maar er is nog veel meer gevonden, ook in Bunschoten-Spakenburg.

Al in de 14e eeuw stond Spakenburg in het teken van de visserij. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de vondsten van een opgraving in 2014 ter hoogte van het huidige restaurant Spui 76, in het centrum. Een visfuik, aardewerken borden en potten, glaswerk, houten gereedschap, zilveren munten en tal van andere voorwerpen hebben ons een inkijkje gegeven in het dagelijks leven van een Spakenburgs

huishouden in de late middeleeuwen.

In de tentoonstelling waren alledaagse en bijzondere voorwerpen te zien: van hout tot goud. Ook was er aandacht voor het werk van de archeoloog. Hoe werken en zoeken ze? Hoe bepalen ze wat de ouderdom van een object is en wat betekent dat?

De tentoonstelling, die gemaakt is in opdracht van de provincie reist door heel Utrecht. De opening werd verzorgd door wethouder Arie van de Groep en vrijwilliger van het museum Connie Laan.

In oktober, de Maand van de Geschiedenis organiseerde Museum Spakenburg samen met de Bibliotheek Eemland een cultureel café met als titel 'Tijdreis'. Hierbij werd duidelijk dat geschiedenis overal aanwezig is. Er was zowel aandacht voor het immateriële erfgoed (lezing door Ineke Strouken) als de archeologische getuigenissen die in de bodem bewaard zijn gebleven. Regioarcheoloog Milo Verhamme vertelde over opgravingen in Bunschoten-Spakenburg. Aan het eind van de avond konden belangstellenden een bezoekje brengen aan de expositie 'Een bodem vol vondsten' in het museum.

De tentoonstelling 'Een bodem vol vondsten'

In samenwerking met het Centrum voor Archeologie in Amersfoort ontvingen wij ook drie schoolgroepen (7 en 8) voor een les over tafeldekken in de Middeleeuwen. Na de les bezochten de leerlingen de expositie.

Les Middeleeuws tafeldekken door het Centrum voor Archeologie uit Amersfoort

Publieksactiviteiten

Naast eerder vermelde activiteiten bij tentoonstellingen organiseerden wij dit jaar een extra activiteit rond het thema 80 jaar vrijheid. Bij het Grebbelinie werd een mini-expositie ingericht over enkele in Bunschoten-Spakenburg gesneuvelde militairen. Daarnaast werd samen met Bibliotheek Eemland, vesting Bunschoten op 10 april een cultureel café georganiseerd. Oud burgemeester Melis van de Groep sprak over de Grebbelinie en ook waren er drie 'levende boeken' die uit eigen ervaring en verschillende perspectieven vertelden wat oorlog en vrijheid voor hen betekent.

Aaltje van Diermen vertelt over de granaatinslag op de Weikamp in 1945

Ook de reguliere evenementen kwamen in 2025 volop aan bod. Zo werd de Watersteeg tijdens de Spakenburgse dagen en de Visserijdag weer omgetoverd tot authentiek vissersstraatje. Op die dagen waren er demonstraties netten breien, boeten en tanen in de museumsteeg.

In mei verleende het museum gastvrijheid voor de opname van Expeditie Nederland (NPO2). De Historische Vereniging Buncote zocht een authentieke plek voor een uitzending over breien en boeten van visnetten. Er is een prachtige opname gemaakt; mooie promotie voor de vereniging, het museum en ons dorp.

Breien en boeten in de Watersteeg met mannen van de Historische Vereniging Buncote

Dit jaar werd ook onze zichtbaarheid online verbeterd. Op Facebook en Instagram hebben we nu ongeveer 1,5 duizend volgers en afgelopen jaar is er minimaal 1 post per week geplaatst.

Educatie

Ook dit jaar ontving Museum Spakenburg weer de groepen vijf van de plaatselijke basisscholen in het kader van 'Aaltje en Bort' jong in 1910.

Daarnaast kwamen enkele basis- en middelbare scholen uit de regio bij ons op bezoek in verband met projecten over vroeger en het thema (hoog)water.

Kinderen die in hun vrije tijd het museum bezochten konden een speurtocht doen, zich verkleden en oudhollandse spelletjes spelen.

In de herfstvakantie vond in samenwerking met de cultuurcoach, de Bibliotheek Bunschoten en de NBSS het jaarlijkse kidsfestival plaats. Het thema dit jaar was 'Natuurlijk'. Het kidsfestival mocht zich weer verheugen in een grote belangstelling; alle 72 plaatsen waren zo vergeven.

Naast een animatiefilmpje maken in de bibliotheek gingen kinderen onder leiding van een archeotolk aan de slag met het maken van een prehistorisch duimpotje. In het museum was rond het thema archeologie een speurtocht samengesteld en de NBSS bood een programma met sport en spel. Het was voor het eerst dat de kinderen een heel dagprogramma kregen aangeboden waarbij cultuur en sport werden gecombineerd. De ervaringen waren positief. Dit nieuwe concept is zeker voor herhaling vatbaar.

Duimpotjes kleien in het museum

Collectie

Collectiebeheer

Een van de kerntaken van Museum Spakenburg is het beheer van de collectie. Dit vraagt continue inzet van medewerkers en vrijwilligers.

Dit jaar kwam hierbij ook de taxatie van een deel onze collectie voor verzekeringsdoeleinden. Hierdoor zijn veel waardevolle stukken extra goed bekeken. Ook is er extra aandacht geweest voor de luchtvochtigheid in temperatuur in verschillende delen van het museum. Doordat wij veel kwetsbaar textiel tentoonstellen blijft het belangrijk dit constant te monitoren.

Als de conditie van objecten kwetsbaar is wordt soms tot restauratie overgegaan. Er zijn dit jaar meerdere werken uit onze collectie gerestaureerd, waaronder het schilderij van Willem Nieuwboer.

Collectieregistratie

In 2025 is blijvend gewerkt aan onze registratieachterstand. Dit proces wordt zoveel mogelijk gecombineerd met de digitalisatie van de collectie. Hierdoor is niet alleen intern een beter beeld van onze collectie maar wordt het lokale erfgoed doorlopend toegankelijk voor alle geïnteresseerden, binnen en buiten het dorp.

De focus lag dit jaar op de klederdracht. De inzet van vrijwilligers en eigen medewerkers in het proces van registreren, controleren en uitwerken is onmisbaar. Helaas blijkt de digitalisatie toch meer inzet te vragen dan verwacht en zullen naar verwachting de eerste onderdelen van de klederdracht begin 2026 online gepresenteerd worden.

In het totaal zijn er in 2025 100 objecten gedigitaliseerd. Naast ontsluiting via de eigen website zijn ze ook te zien op Collectie Nederland, Zuiderzeecollectie en sinds dit jaar tevens op Erfgoed Bunschoten.

Bruiklenen

Enkele onderdelen van de klederdrachtcollectie waren in 2025 te zien in het Zuiderzeemuseum. Voor de tentoonstelling 'Een bodem vol vondsten' hadden wij veel inkomende bruiklenen met name van het archeologisch provinciaal depot.

Bruikleen in het Zuiderzeemuseum

Verwervingen

In 2025 is de collectie van de gemeente Bunschoten uitgebreid met diverse schenkingen en enkele aankopen. Wij zijn nog steeds erg blij dat zoveel particulieren ons hun vertrouwen schenken al moeten we kritisch zijn of de objecten daadwerkelijk een aanwinst zijn voor de collectie. Zestig verwervingen zijn dit jaar gedigitaliseerd. De nieuwe onderdelen van de klederdrachtcollectie zijn nog niet allemaal in deze lijst opgenomen omdat we bezig zijn met een inhaalslag. Hieronder is een lijst te zien van de nieuwe voorwerpen die direct na verwerving in Atlantis zijn opgenomen. Meer informatie over deze objecten is te vinden via <https://collectie.museumspakenburg.nl>.

G0260	'Spakenburg, Utrecht'	G0382	Zicht vanaf de Westmaat, zeilen tanende vissers en de scheepswrakken
G0254	Foto Nieuwe Haven	G0389	Botter aan de pier
G0256	'Bij Spakenburg'	G0392	Bouwen aan Flevoland voor de havenmonding
G0257	'Nekkeveld bij Spakenburg'	G0393	Tweemaster liggend op de helling
G0258	Stilleven met kan en kersen	G0394	Hongdehemel en de sluis
G0259	Gezicht vanaf de Oude Schans	G0408	'Zomeravond aan de Eemdijk 57'
K0091	Lap antieke sits	G0418	'Haven Spakenburg'
G0262	Merklap HP GZ 1899	G0431	De oude Eembrug bij Eembrugge
V0467	Botterdeurtje Klaas Zwaan	G0432	Tekening bouw BU 210 zijaanzicht
V0468	Houten en ijzeren boetnaalden	G0435	Tekening bouw botter BU 210
G0293	'Bunschoten West-Zijde'	G0440	Tekening bouw kubboot
V0469	Schieltjes voor het nettenbreien	G0522	Zicht vanaf de Oude Schans richting de Oude haven
G0291	Zicht op de Turfwal richting de Hoekstraat	G0523	Zicht vanaf de Oude Haven richting de havenmonding
G0292	Zicht op Spuistraat 22 vanaf de stadsgracht	G0524	Zicht op Eemdijk
G0248	Herdenkingsplaat 60-jarig jubileum van de Schoolvereniging te Bunschoten	G0525	'Achter de kerkstraat'
G0294	Ansichtkaarten Peter Dorleijn	V0470	Paling-kub (reproductie)
G0311	Zeilen schrobber of tanen op de werf	G0533	Merklap WKW 1903
G0073	Zuiderzeewerken vanaf de pier	G0534	Merklap MH 1923
G0295	Gezicht op de helling vanaf de Havenstraat (tekening)	G0537	Kuperkaart van de gemeente Bunschoten
G0296	'Ouwe willem' en pootje badende meisjes		

Enkele verwervingen voor de collectie in 2025

Organisatie

Bestuur

Het bestuur vergaderde in 2025 vier keer omdat één vergadering wegens ziekte niet kon doorgaan. Het bestuur werd uitgebreid met Henny Goedegebuure, voor de functie van algemeen bestuurslid. We zijn heel blij met haar toetreding en de kennis en kunde die zij inbrengt op kunsthistorisch en communicatief gebied.

De volgende mensen hadden zitting in het bestuur:

Thijmen Koelewijn, voorzitter

Willem de Graaf, secretaris

Kees de Jong, penningmeester

Wimpje Blokhuis, algemeen bestuurslid

Hendrikje Kuis, algemeen bestuurslid

Wouter Koelewijn, algemeen bestuurslid

Chris Hagelen, algemeen bestuurslid

Henny Goedegebuure, algemeen bestuurslid

Personeel

De personeelsbezetting bleef in 2025 ongewijzigd. Alle betaalde medewerkers zijn dit jaar weer geschoold in BHV. Daarnaast heeft de directeur een leergang 'Leiderschap in cultuur' aan de Universiteit van Utrecht x Museumvereniging gevolgd.

De samenstelling van het team is als volgt:

<i>Adriaantje de Jong, directeur-conservator</i>	<i>24 uur per week</i>
<i>Jeanet Huijgen-Vogelaar, vrijwilligerscoördinator-secretariaat</i>	<i>16 uur per week</i>
<i>Michaël Koelewijn, medewerker collectie</i>	<i>16 uur per week</i>
<i>Anja ter Rele, financieel administratief medewerker</i>	<i>16 uur per week</i>

Vrijwilligers

In het gastenboek roemen onze bezoekers met regelmaat de prettige ontvangst door onze vrijwilligers. Dit is geheel terecht; zonder hen zou openstelling van ons museum niet mogelijk zijn. In het zomerseizoen bemensen zij zes dagen en in het winterseizoen vier dagdelen onze publieksdienst en zijn daarmee het gezicht en visitekaartje van ons museum.

Naast mensen die werken bij de kassa, in de horeca of als rondleider en suppoost zijn er mensen achter de schermen actief. Te denken valt aan werkzaamheden op het gebied van collectieregistratie, maar ook het onderhoud aan de collectie en op het terrein.

In maart organiseerden wij voor de vrijwilligers een avond in de Adventskerk. Naast informatie over het nieuwe seizoen hield een van onze vrijwilligers een inhoudelijke PowerPointpresentatie over het museum. Deze presentatie die een uitstekend naslagwerk is voor nieuwe vrijwilligers en hen die hun kennis willen bijspijkeren.

Het vrijwilligersuitje dat aan het eind van het seizoen werd aangeboden ging dit jaar naar Sneek. Na een lunch in Tollenbeek bezochten wij het Fries Scheepvaartmuseum. Aan het eind van de dag was er een diner in Restaurant De Mandemaaker. Met dit uitje werden de vrijwilligers bedankt voor hun inzet in 2025.

In 2025 waren er in Museum Spakenburg 78 vrijwilligers actief. Dit is een stijging ten opzichte van 2024 toen er 67 mensen actief waren. We zijn hier heel blij mee, ook al blijven er knelpunten rond de bezetting. Met name tijdens de zomerse evenementen en in juni is het moeilijk om het rooster sluitend te krijgen.

Rondleiding door het Fries Scheepvaartmuseum in Sneek tijdens het vrijwilligersuitje in november

Museum Spakenburg
Oude Schans 47-63
3752 AH Bunschoten-Spakenburg

www.museumspakenburg.nl

Vastgesteld: 30 maart 2026

